

১ যোহনঃ পত্রঃ

১ আদিতো য আসীদ্ যস্য রাগ্ অস্মাভিৰশ্রাৰি যঞ্চ রযং স্বনেত্রৈ
দৃষ্টবন্তো যঞ্চ বীক্ষিতবন্তঃ স্বকৰৈঃ স্পৃষ্টবন্তশ্চ তং জীৱনবাদং রযং
জ্ঞাপয়ামঃ।

২ স জীৱনস্বরূপঃ প্রকাশত রযঞ্চ তং দৃষ্টবন্তস্তমধি সাক্ষ্যং
দদ্বশ্চ, যশ্চ পিতুঃ সন্নিধারবর্তাস্মাকং সমীপে প্রকাশত চ তম্
অনন্তজীৱনস্বরূপং রযং যুগ্মান্ জ্ঞাপয়ামঃ।

৩ অস্মাভি র্যদ্ দৃষ্টং শ্রুতঞ্চ তদের যুগ্মান্ জ্ঞাপ্যতে তেনাস্মাভিঃ
সহাংশিত্বং যুগ্মাকং ভৱিষ্যতি। অস্মাকঞ্চ সহাংশিত্বং পিত্রা
তৎপুত্রেণ যীশুখ্রীষ্টেন চ সাক্ষ্যং ভৱতি।

৪ অপৰঞ্চ যুগ্মাকম্ আনন্দো যৎ সম্পূৰ্ণো ভৱেদ্ তদর্থং রযম্
এতানি লিখামঃ।

৫ রযং যাং বার্তাং তস্মাৎ শ্রুৎৱা যুগ্মান্ জ্ঞাপয়ামঃ সেযম্। ঈশ্বরো
জ্যোতিস্তস্মিন্ অন্তৰ্কাৰস্য লেশোহপি নাস্তি।

৬ রযং তেন সহাংশিন ইতি গদিৎৱা যদ্যন্তাকাৰে চৰামস্তর্হি
সত্যচাৰিণো ন সন্তো হনৃতৱাদিনো ভৱামঃ।

৭ কিন্তু স যথা জ্যোতিষি বর্ততে তথা রযমপি যদি জ্যোতিষি
চৰামস্তর্হি পৰস্পৰং সহভাগিনো ভৱামস্তস্য পুত্রস্য যীশুখ্রীষ্টস্য
ৰুধিৰঞ্চাযুগ্মান্ সৰ্ব্ৱস্মাৎ পাপাৎ শুদ্ধযতি।

৮ রযং নিষ্পাপা ইতি যদি বদামস্তর্হি স্বয়মের স্বান্ রঞ্চয়ামঃ
সত্যমতঞ্চাস্মাকম্ অন্তৰে ন ৱিদ্যতে।

৯ যদি স্বপাপানি স্বীকুৰ্মহে তর্হি স বিশ্বাস্যো যার্থিকশ্চাস্তি তস্মাদ্
অস্মাকং পাপানি ক্ষমিষ্যতে সৰ্ব্ৱস্মাদ্ অধস্মাচ্চাস্মান্ শুদ্ধযিষ্যতি।

১০ রযম্ অকৃতপাপা ইতি যদি বদামস্তর্হি তম্ অনৃতৱাদিনং কুৰ্মস্তস্য
ৱাক্যঞ্চাস্মাকম্ অন্তৰে ন ৱিদ্যতে।

২

১ হে প্ৰিযবালকাঃ, যুস্মাভি যৎ পাপং ন ত্ৰিযেত তদর্থং যুস্মান্
প্রত্যেতানি মযা লিখ্যন্তে। যদি তু কেনাপি পাপং ত্ৰিযেতে তর্হি পিতুঃ
সমীপে হস্মাকং একঃ সহায়ো হর্থতো ধাৰ্ম্মিকো যীশুঃ খ্ৰীষ্টো ব্ৰিদ্যতে।

২ স চাস্মাকং পাপানাং প্ৰাযশ্চিত্তং কেৰলমস্মাকং নহি কিন্তু
লিখিলসংসাৰস্য পাপানাং প্ৰাযশ্চিত্তং।

৩ বযং তং জানীম ইতি তদীযাজ্ঞাপালনেনাৰগচ্ছামঃ।

৪ অহং তং জানামীতি ব্ৰদিৎৱা যন্তস্যাজ্ঞা ন পালযতি সো হনুতৱাদী
সত্যমতঞ্চ তস্যান্তৰে ন ব্ৰিদ্যতে।

৫ যঃ কশ্চিৎ তস্য বাক্যং পালযতি তস্মিন্ ঈশ্বৰস্য প্ৰেম
সত্যৰূপেণ সিধ্যতি বযং তস্মিন্ বৰ্ত্তামহে তদ্ এতেনাৰগচ্ছামঃ।

৬ অহং তস্মিন্ তিষ্ঠামীতি যো গদতি তসেদম্ উচিতং যৎ খ্ৰীষ্টো
যাদৃগ্ আচৰিতৱান্ সো হপি তাদৃগ্ আচৰেৎ।

৭ হে প্ৰিযতমাঃ, যুস্মান্ প্ৰতহং নুতনামাজ্ঞাং লিখামীতি নহি
কিন্তুৱাদিতো যুস্মাভি লঙ্কাং পুৰাতনামাজ্ঞাং লিখামি। আদিতো যুস্মাভি
যদ্ বাক্যং শ্ৰুতং সা পুৰাতনাজ্ঞা।

৮ পুনৰপি যুস্মান্ প্ৰতি নুতনাজ্ঞা মযা লিখ্যত এতদপি তস্মিন্ যুস্মাসু
চ সত্যং, যতো হন্ধকাৰো ব্যতেতি সত্যা জ্যোতিশ্চদানীং প্ৰকাশতে;

৯ অহং জ্যোতিষি বৰ্ত্ত ইতি গদিৎৱা যঃ স্বভ্ৰাতৰং দ্বেষ্টি সো হদ্যপি
তমিশ্ৰে বৰ্ত্ততে।

১০ স্বভ্ৰাতৰি যঃ প্ৰীযতে স এৰ জ্যোতিষি বৰ্ত্ততে ব্লিগ্জনকং কিমপি
তস্মিন্ ন ব্ৰিদ্যতে।

১১ কিন্তু স্বভ্ৰাতৰং যো দ্বেষ্টি স তিমিৰে বৰ্ত্ততে তিমিৰে চৰতি চ
তিমিৰেণ চ তস্য নযনে হন্ধীত্ৰিযেতে তস্মাৎ ক্ল যামীতি স জ্ঞাতুং ন
শক্লোতি।

১২ হে শিশৱঃ, যুযং তস্য নাম্না পাপক্ষমাং প্ৰাপ্তৱন্তস্মাদ্ অহং
যুস্মান্ প্ৰতি লিখামি।

১৩ হে পিতৰঃ, য আদিতো বৰ্ত্তমানস্তং যুযং জানীথ তস্মাদ্ যুস্মান্
প্ৰতি লিখামি। হে যুৱানঃ যুযং পাপত্বানং জিতৱন্তস্মাদ্ যুস্মান্ প্ৰতি

লিখামি। হে বালকাঃ, যুযং পিতৰং জানীথ তস্মাদহং যুয্মান্ প্রতি লিখিতরান্।

১৪ হে পিতৰঃ, আদিতো যো র্ত্তমানস্তং যুযং জানীথ তস্মাদ্ যুয্মান্ প্রতি লিখিতরান্। হে যুরানঃ, যুযং বলরন্ত আধ্ৰে, ঈশ্বরস্য রাক্যঞ্চ যুয্মদন্তৰে র্ত্ততে পাপাত্মা চ যুয্মাভিঃ পৰাজিগ্যে তস্মাদ্ যুয্মান্ প্রতি লিখিতরান্।

১৫ যুযং সংসাৰে সংসাৰস্থুরিষয়েষু চ মা প্রীযধ্ৰং যঃ সংসাৰে প্রীযতে তস্যান্তৰে পিতুঃ প্রেম ন তিষ্ঠতি।

১৬ যতঃ সংসাৰে যদ্যৎ স্থিতম্ অর্থতঃ শাৰীৰিকভারস্যভিলাষো দর্শনেন্দ্রিয়স্যভিলাষো জীৱনস্য গৰ্ৱশ্চ সৰ্ৱমেতৎ পিতৃতো ন জাযতে কিন্তু সংসাৰদেৱ।

১৭ সংসাৰস্তদীযাভিলাষশ্চ ব্যত্যেতি কিন্তু য ঈশ্বরস্যেষ্টং কৰোতি সো হনন্তকালং যারৎ তিষ্ঠতি।

১৮ হে বালকাঃ, শেষকালোহং, অপৰং খ্ৰীষ্টাৰিণোপস্থায়মিতি যুয্মাভি যথা শ্ৰুতং তথা বহরঃ খ্ৰীষ্টাৰয় উপস্থিতাস্তস্মাদং শেষকালোহস্তীতি রয়ং জানীমঃ।

১৯ তে হস্মন্মধ্যন্ নির্গতরন্তঃ কিন্তু্ৱস্মদীযা নাসন্ যদ্যস্মদীযা অভৱিষ্যন্ তর্হস্মৎসঙ্গে হস্মাস্যন্, কিন্তু্ৱ সৰ্ৱে হস্মদীযা ন সন্ত্যেতস্য প্রকাশ আৱশ্যক আসীৎ।

২০ যঃ পৱিত্ৰস্তস্মাদ্ যুযম্ অভিষেকং প্রাপ্তৱন্তস্তেন সৰ্ৱাণি জানীথ।

২১ যুযং সত্যমতং ন জানীথ তৎকাৰণাদ্ অহং যুয্মান্ প্রতি লিখিতরান্ তন্নহি কিন্তু্ৱ যুযং তৎ জানীথ সত্যমতাস্চ কিমপ্যনৃতৱাক্যং নোৎপদ্যতে তৎকাৰণাদেৱ।

২২ যীশুৰভিষিক্ত্ৱাত্তেতি যো নাস্তীকৰোতি তং বিনা কো হপৰো হনৃতৱাদী ভৱেৎ? স এৱ খ্ৰীষ্টাৰি যঃ পিতৰং পুত্ৰঞ্চ নাস্তীকৰোতি।

২৩ যঃ কশ্চিৎ পুত্ৰং নাস্তীকৰোতি স পিতৰমপি ন ধাৰযতি যশ্চ পুত্ৰমস্তীকৰোতি স পিতৰমপি ধাৰযতি।

২৪ আদিতো যুয্মাভি যৎ শ্ৰুতং তদ্ যুয্মাসু তিষ্ঠতু, আদিতঃ শ্ৰুতং ৱাক্যং যদি যুয্মাসু তিষ্ঠতি, তর্হি যুযমপি পুত্ৰে পিতৰি চ স্থাস্যথ।

২৫ স চ প্রতিজ্ঞাসম্ভাং যৎ প্রতিজ্ঞাতরান্ তদ্ অনন্তজীরনং।

২৬ যে জনা যুগ্মান্ ভ্রামযন্তি তানধ্যহম্ ইদং লিখিতরান্।

২৭ অপৰং যুযং তস্মাদ্ যম্ অভিষেকং প্রাপ্তরন্তঃ স যুগ্মাসু তিষ্ঠতি ততঃ কোহপি যদ্ যুগ্মান্ শিক্ষয়েৎ তদ্ অনারশ্যকং, স চাভিষেকো যুগ্মান্ সৰ্ব্বরাণি শিক্ষয়তি সত্যশ্চ ভরতি ন চাতথ্যঃ, অতঃ স যুগ্মান্ যদ্বদ্ অশিক্ষয়ৎ তদ্বৎ তত্র স্থাস্যথ।

২৮ অতএৱ হে প্রিয়বালকা যুযং তত্র তিষ্ঠত, তথা সতি স যদা প্রকাশিষ্যতে তদা রযং প্রতিভান্বিতা ভরিষ্যামঃ, তস্যাগমনসময়ে চ তস্য সাক্ষান্ন ত্রপিষ্যামহে।

২৯ স ধান্মিকো হস্তীতি যদি যুযং জানীথ তর্হি যঃ কশ্চিদ্ ধর্মাচাৰং কৰোতি স তস্মাৎ জাত ইত্যপি জানীত।

৩

১ পশ্যত রযম্ ঈশ্বৰস্য সন্তানা ইতি নাম্নাখ্যামহে, এতেন পিতাস্মভ্যং কীদৃক্ মহাপ্ৰেম প্রদত্তরান্, কিন্তু সংসাৰন্তং নাজানাৎ তৎকাৰণাদস্মান্ অপি ন জানাতি।

২ হে প্রিয়তমাঃ, ইদানীং রযম্ ঈশ্বৰস্য সন্তানা আস্মহে পশ্চাৎ কিং ভরিষ্যামস্তদ্ অদ্যাপ্যপ্রকাশিতং কিন্তু প্রকাশং গতে রযং তস্য সদৃশা ভরিষ্যামি ইতি জানীমঃ, যতঃ স যাদৃশো হস্তি তাদৃশো হস্মাভির্দর্শিষ্যতে।

৩ তস্মিন্ এষা প্রত্যাশা যস্য কস্যচিদ্ ভরতি স স্বং তথা পৱিত্রং কৰোতি যথা স পৱিত্রো হস্তি।

৪ যঃ কশ্চিৎ পাপম্ আচৰতি স ব্যৱস্থালঙ্ঘনং কৰোতি যতঃ পাপমের ব্যৱস্থালঙ্ঘনং।

৫ অপৰং সো হস্মাকং পাপান্যপহৰ্ত্তুং প্রাকাশতৈতদ্ যুযং জানীথ, পাপঞ্চ তস্মিন্ ন ৱিদ্যতে।

৬ যঃ কশ্চিৎ তস্মিন্ তিষ্ঠতি স পাপাচাৰং ন কৰোতি যঃ কশ্চিৎ পাপাচাৰং কৰোতি স তং ন দৃষ্টরান্ ন ৱারগতরান্।

৭ হে প্ৰিযবালকাঃ, কশ্চিদ্ যুগ্মাকং ভ্ৰমং ন জনযেৎ, যঃ কশ্চিদ্ ধৰ্ম্মাচাৰং কৰোতি স তাদৃগ্ ধাৰ্ম্মিকো ভৱতি যাদৃক্ স ধাৰ্ম্মিকো হস্তি।

৮ যঃ পাপাচাৰং কৰোতি স শযতানাৎ জাতো যতঃ শযতান আদিতঃ পাপাচাৰী শযতানস্য কৰ্ম্মণাং লোপাৰ্থমেৱেশ্বৰস্য পুত্ৰঃ প্ৰাকাশত।

৯ যঃ কশ্চিদ্ ঈশ্বৰাৎ জাতঃ স পাপাচাৰং ন কৰোতি যতস্তস্য ৰীৰ্য্যং তস্মিন্ তিষ্ঠতি পাপাচাৰং কৰ্ত্তুঞ্চ ন শক্নোতি যতঃ স ঈশ্বৰাৎ জাতঃ।

১০ ইত্যেনেশ্বৰস্য সন্তানাঃ শযতানস্য চ সন্তানা ৰ্যক্তো ভৱন্তি। যঃ কশ্চিদ্ ধৰ্ম্মাচাৰং ন কৰোতি স ঈশ্বৰাৎ জাতো নহি যশ্চ স্বভ্ৰাতৰি ন প্ৰীযতে সো হপীশ্বৰাৎ জাতো নহি।

১১ যতস্তস্য য আদেশ আদিতো যুগ্মাভিঃ শ্ৰুতঃ স এষ এৱ যদ্ অস্মাভিঃ পৰস্পৰং প্ৰেম কৰ্ত্তৱ্যং।

১২ পাপাত্নাতো জাতো যঃ কাবিল্ স্বভ্ৰাতৰং হতৱান্ তৎসদৃশৈৰস্মাভিৰ্ন ভৱিতৱ্যং। স কস্মাৎ কাৰণাৎ তং হতৱান্? তস্য কৰ্ম্মাণি দুষ্টানি তদ্ব্ৰাতৃশ্চ কৰ্ম্মাণি ধৰ্ম্মাণ্যসন্ ইতি কাৰণাৎ।

১৩ হে মম ভ্ৰাতৰঃ, সংসাৰো যদি যুগ্মান্ দ্বেষ্টি তৰ্হি তদ্ আশ্চৰ্য্যং ন মন্যধ্ৱং।

১৪ ৰযং মৃত্যুম্ উত্তীৰ্য্য জীৱনং প্ৰাপ্তৱন্তস্তদ্ ভ্ৰাতৃষু প্ৰেমকৰণাৎ জানীমঃ। ভ্ৰাতৰি যো ন প্ৰীযতে স মৃত্যো তিষ্ঠতি।

১৫ যঃ কশ্চিৎ স্বভ্ৰাতৰং দ্বেষ্টি সং নৰঘাতী কিঞ্চানন্তজীৱনং নৰঘাতিনঃ কস্যাপ্যন্তৰে নাৱতিষ্ঠতে তদ্ যুযং জানীথ।

১৬ অস্মাকং কৃতে স স্বপ্ৰাণাংস্ত্যক্তৱান্ ইত্যেনেৰ ৰযং প্ৰেমস্তত্ত্বম্ অৱগতাঃ, অপৰং ভ্ৰাতৃগাং কৃতে হস্মাভিৰপি প্ৰাণাস্ত্যক্তৱ্যাঃ।

১৭ সাংসাৰিকজীৱিকাপ্ৰাপ্তো যো জনঃ স্বভ্ৰাতৰং দীনং দৃষ্টৱা তস্মাৎ স্বীয়দযাং ৰুণদ্ধি তস্যান্তৰ ঈশ্বৰস্য প্ৰেম কথং তিষ্ঠেৎ?

১৮ হে মম প্ৰিযবালকাঃ, ৱাকেনে জিহৱযা ৱাস্মাভিঃ প্ৰেম ন কৰ্ত্তৱ্যং কিন্তু কাৰ্য্যেণ সত্যতযা চৈৱ।

১৯ এতেন ৰযং যৎ সত্যমতসম্বন্ধীযাস্তৎ জানীমস্তস্য সাক্ষাৎ স্বাস্তঃকৰণানি সান্ত্ৰযিতুং শক্ষ্যামশ্চ।

২০ যতো হৃদয়মদন্তঃকৰণং যদ্যস্মান্ দুষযতি তর্হ্যস্মদন্তঃ কৰণাদ্ ঈশ্বৰো মহান্ সৰ্ব্ব্বজ্ঞশ্চ।

২১ হে প্ৰিয়তমাঃ, অস্মদন্তঃকৰণং যদ্যস্মান্ ন দুষযতি তর্হি রযম্ ঈশ্বৰস্য সাক্ষাৎ প্ৰতিভান্নিতা ভৱামঃ।

২২ যচ্চ প্ৰাৰ্থ্যামহে তৎ তস্মাৎ প্ৰাপ্তুমঃ, যতো রযং তস্যাজ্ঞাঃ পালয়ামস্তস্য সাক্ষাৎ তুষ্টিজনকম্ আচাৰং কুর্মশ্চ।

২৩ অপৰং তসেযমাজ্ঞা যদ্ রযং পুত্ৰস্য যীশুখ্ৰীষ্টস্য নান্নি বিশ্বসিমস্তস্যাজ্ঞানুসাৰেণ চ পৰম্পৰং প্ৰেম কুর্মঃ।

২৪ যশ্চ তস্যাজ্ঞাঃ পালযতি স তস্মিন্ তিষ্ঠতি তস্মিন্ সোহপি তিষ্ঠতি; স চাস্মান্ যম্ আত্মানং দত্তৱান্ তস্মাৎ সো হস্মাসু তিষ্ঠতীতি জানীমঃ।

৪

১ হে প্ৰিয়তমাঃ, যুষং সৰ্ব্ব্বোপ্ৰাত্মসু ন বিশ্বসিত কিন্তু তে ঈশ্বৰাৎ জাতা ন রেত্যাত্মনঃ পৰীক্ষধ্বং যতো বহরো ম্ৰাভৱিষ্যদ্বাদিনো জগন্মধ্যম্ আগতৱন্তঃ।

২ ঈশ্বৰীযো য আত্মা স যুস্মাভিৰনেন পৰিচীযতাং, যীশুঃ খ্ৰীষ্টো নৰাৱতাৰো ভূৎৱাগত এতদ্ যেন কেনচিদ্ আত্মনা স্বীক্ৰিযতে স ঈশ্বৰীযঃ।

৩ কিন্তু যীশুঃ খ্ৰীষ্টো নৰাৱতাৰো ভূৎৱাগত এতদ্ যেন কেনচিদ্ আত্মনা নাস্বীক্ৰিযতে স ঈশ্বৰীযো নহি কিন্তু খ্ৰীষ্টাৰেৰাত্মা, তেন চাগন্তৱ্যমিতি যুস্মাভিঃ শ্ৰুতং, স চেদানীমপি জগতি ৱৰ্ততে।

৪ হে বালকাঃ, যুষম্ ঈশ্বৰাৎ জাতাস্তান্ জিতৱন্তশ্চ যতঃ সংসাৰাধিষ্ঠানকাৰিণো হপি যুস্মদধিষ্ঠানকাৰী মহান্।

৫ তে সংসাৰাৎ জাতাস্ততো হেতোঃ সংসাৰাদ্ ভাষন্তে সংসাৰশ্চ তেষাং ৱাক্যানি গৃহ্নতি।

৬ রযম্ ঈশ্বৰাৎ জাতাঃ, ঈশ্বৰং যো জানাতি সোহস্মদ্বাক্যানি গৃহ্নতি যশ্চেষশ্বৰাৎ জাতো নহি সোহস্মদ্বাক্যানি ন গৃহ্নতি; অনেন রযং সত্যাত্মানং ভ্ৰামকাত্মানঞ্চ পৰিচিনুমঃ।

৭ হে প্ৰিয়তমাঃ, রযং পৰস্পৰং প্ৰেম কৰৱাম, যতঃ প্ৰেম ঈশ্বৰাৎ জাযতে, অপৰং যঃ কশিৎ প্ৰেম কৰোতি স ঈশ্বৰাৎ জাত ঈশ্বৰং ৰেতি চ।

৮ যঃ প্ৰেম ন কৰোতি স ঈশ্বৰং ন জানাতি যত ঈশ্বৰঃ প্ৰেমস্বৰূপঃ।

৯ অস্মাঙ্কীশ্বৰস্য প্ৰেমৈতেন প্ৰাকাশত যৎ স্বপুত্ৰেণাস্মভ্যং জীৱনদানার্থম্ ঈশ্বৰঃ স্বীয়ম্ অদ্বিতীয়ং পুত্ৰং জগন্মধ্যং প্ৰেযিতৱান্।

১০ রযং যদ্ ঈশ্বৰে প্ৰীতৱন্ত ইত্যত্ৰ নহি কিন্তু স যদস্মাসু প্ৰীতৱান্ অস্মৎপাপানাং প্ৰাযশ্চিৰ্ত্তার্থং স্বপুত্ৰং প্ৰেযিতৱাংশ্চেত্যত্ৰ প্ৰেম সন্তিষ্ঠতে।

১১ হে প্ৰিয়তমাঃ, অস্মাসু যদীশ্বৰেণৈগৈতাদৃশং প্ৰেম কৃতং তৰ্হি পৰস্পৰং প্ৰেম কৰ্ত্তুম্ অস্মাকমপ্যুচিৎ।

১২ ঈশ্বৰঃ কদাচ কেনাপি ন দৃষ্টঃ যদ্যস্মাভিঃ পৰস্পৰং প্ৰেম ক্ৰিয়তে তৰ্হীশ্বৰো হস্মন্মধ্যে তিষ্ঠতি তস্য প্ৰেম চাস্মাসু সেৎস্যতে।

১৩ অস্মভ্যং তেন স্বকীযাত্মনোংহশো দত্ত ইত্যনেন রযং যৎ তস্মিন্ তিষ্ঠামঃ স চ যদ্ অস্মাসু তিষ্ঠতীতি জানীমঃ।

১৪ পিতা জগত্ৰাতাৰং পুত্ৰং প্ৰেযিতৱান্ এতদ্ রযং দৃষ্টৱা প্ৰমাণযামঃ।

১৫ যীশুৰীশ্বৰস্য পুত্ৰ এতদ্ যেনাঙ্কীক্ৰিয়তে তস্মিন্ ঈশ্বৰস্তিষ্ঠতি স চেশ্বৰে তিষ্ঠতি।

১৬ অস্মাঙ্কীশ্বৰস্য যৎ প্ৰেম ৰৰ্ত্ততে তদ্ রযং জ্ঞাতৱন্তস্তস্মিন্ ৱিশ্বাসিতৱন্তশ্চ। ঈশ্বৰঃ প্ৰেমস্বৰূপঃ প্ৰেমী যস্তিষ্ঠতি স ঈশ্বৰে তিষ্ঠতি তস্মিংশ্চেশ্বৰস্তিষ্ঠতি।

১৭ স যাদৃশো হস্তি ৱযমপ্যেতস্মিন্ জগতি তাদৃশা ভৱাম এতস্মাদ্ ৱিচাৰদিনে হস্মাভি ৰ্যা প্ৰতিভা লভ্যতে সাস্মৎসম্বন্ধীয়স্য প্ৰেমঃ সিদ্ধিঃ।

১৮ প্ৰেমি ভীতি ন ৰৰ্ত্ততে কিন্তু সিদ্ধং প্ৰেম ভীতিং নিৰাকৰোতি যতো ভীতিঃ সযাতনাস্তি ভীতো মানৱঃ প্ৰেমি সিদ্ধো ন জাতঃ।

১৯ অস্মাসু স প্ৰথমং প্ৰীতৱান্ ইতি কাৰণাদ্ রযং তস্মিন্ প্ৰীযামহে।

২০ ঈশ্বরে হং প্রীয ইত্যুক্তরা যঃ কশ্চিৎ স্বভ্রাতবং দ্বৈষ্টি সো হনৃতরাদী। স যৎ দৃষ্টরান্ তস্মিন্ স্বভ্রাতরি যদি ন প্রীযতে তর্হি যম্ ঈশ্বরং ন দৃষ্টরান্ কথং তস্মিন্ প্রেম কর্তুং শকুয়াৎ?

২১ অত ঈশ্বরে যঃ প্রীযতে স স্বীযভ্রাতর্য্যপি প্রীযতাম্ ইযম্ আজ্ঞা তস্মাদ্ অস্মাভি লর্কা।

৫

১ যীশুরভিষিক্তস্ত্রাতেতি যঃ কশ্চিদ্ বিশ্বাসিতি স ঈশ্বরবাৎ জাতঃ; অপবং যঃ কশ্চিৎ জনযিতরি প্রীযতে স তস্মাৎ জাতে জনে হপি প্রীযতে।

২ রযম্ ঈশ্বরস্য সন্তানেষু প্রীযামহে তদ্ অনেন জানীমো যদ্ ঈশ্বরে প্রীযামহে তস্যাজ্ঞাঃ পালযামশ্চ।

৩ যত ঈশ্বরে যৎ প্রেম তৎ তদীযাজ্ঞাপালনেনাস্মাভিঃ প্রকাশযিতর্যৎ, তস্যাজ্ঞাশ্চ কঠোবা ন ভরন্তি।

৪ যতো যঃ কশ্চিদ্ ঈশ্বরবাৎ জাতঃ স সংসারং জযতি কিঞ্চাস্মাকং যো বিশ্বাসঃ স এরাস্মাকং সংসারজযিজযঃ।

৫ যীশুরীশ্বরস্য পুত্র ইতি যো বিশ্বাসিতি তং বিনা কোহপবঃ সংসারং জযতি?

৬ সোহভিষিক্তস্ত্রাতা যীশুস্তোযকুধিরাভ্যাম্ আগতঃ কেবলং তোযেন নহি কিন্তু তোযকুধিরাভ্যাম্, আত্মা চ সাক্ষী ভরতি যত আত্মা সত্যতাস্বরূপঃ।

৭ যতো হেতোঃ স্বর্গে পিতা রাদঃ পরিত্র আত্মা চ ত্রয ইমে সাক্ষিণঃ সন্তি, ত্রয ইমে চৈকো ভরন্তি।

৮ তথা পৃথির্যাম্ আত্মা তোযং কুধিবধঃ ত্রীণেত্যানি সাক্ষ্যং দদাতি তেষাং ত্রযাণাম্ একত্রং ভরতি চ।

৯ মানরানাং সাক্ষ্যং যদ্যস্মাভি গৃহ্যতে তর্হীশ্বরস্য সাক্ষ্যং তস্মাদপি শ্রেষ্ঠং যতঃ স্বপুত্রমধীশ্বরবেণ দত্তং সাক্ষ্যমিদং।

১০ ঈশ্বরস্য পুত্রে যো বিশ্বাসিতি স নিজান্তরে তৎ সাক্ষ্যং ধারযতি; ঈশ্বরে যো ন বিশ্বাসিতি স তম্ অনৃতরাদিনং কবোতি যত ঈশ্বরঃ স্বপুত্রমধি যৎ সাক্ষ্যং দত্তরান্ তস্মিন্ স ন বিশ্বাসিতি।

१६ तच्च साम्प्रमिदं यद् ईश्वरो ह्यस्मभ्यम् अनन्तजीरनं दत्तवान् तच्च जीरनं तस्य पुत्रे रिदयते।

१७ यः पुत्रं धारयति स जीरनं धारियति, ईश्वरस्य पुत्रं यो न धारयति स जीरनं न धारयति।

१८ ईश्वरपुत्रस्य नाम्नि युष्मान् प्रतेत्येतानि मया लिखितानि तस्याभिप्राये ह्यं यद् यूयम् अनन्तजीरनप्राप्ता इति जानीयात तसेश्वरपुत्रस्य नाम्नि विश्वसेत च।

१९ तस्यान्तिके ह्यस्माकं या प्रतिभा भरति तस्याः कारणमिदं यद् रयं यदि तस्याभिमतं किमपि तं याचामहे तर्हि सो ह्यस्माकं राक्यं शृणोति।

२० स चास्माकं यं किञ्चन याचनं शृणोतीति यदि जानीमस्तर्हि तस्माद् याचिता रवा अस्माभिः प्राप्यन्ते तदपि जानीमः।

२१ कश्चिद् यदि स्वप्नतर्कम् अमृत्युजनकं पापं कुरुरन्तं पश्यति तर्हि स प्रार्थनां करोतु तेनेश्वरस्यै जीरनं दास्यति, अर्थतो मृत्युजनकं पापं येन नाकारितस्यै। किन्तु मृत्युजनकम् एकं पापम् आस्ते तदधि तेन प्रार्थना क्रियतामित्यहं न रदामि।

२२ सर्वं एवाधर्म्यं पापं किन्तु सर्वपापं मृत्युजनकं नहि।

२३ य ईश्वरात् जातः स पापाचायं न करोति किन्तु ईश्वरात् जाते जनः स्वं रक्कति तस्मात् स पापात्मा तं न स्पृशतीति रयं जानीमः।

२४ रयम् ईश्वरात् जाताः किन्तु कुत्सः संसारः पापात्मानो रशं गतो हस्तीति जानीमः।

२५ अपरम् ईश्वरस्य पुत्र आगतवान् रयञ्च यया तस्य सत्यमयस्य ज्ञानं प्राप्नुयामस्तदृशीं धियम् अस्मभ्यं दत्तवान् इति जानीमस्तस्मिन् सत्यमये हर्तस्तस्य पुत्रे वीशुश्रीष्टे तिष्ठामश्च; स एव सत्यमय ईश्वरो हनन्तजीरनस्वरूपशक्ति।

२६ हे प्रियबालकाः, यूयं देरमूर्तिभ्यः स्वान् रक्कत। आमेन।

**Sanskrit Bible (NT) in Assamese Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Assamese Script**

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Assamese script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 28 Dec 2024 from source files dated 29 Jan 2022

7f522d04-b258-5add-9e89-fc28020a31d9